

DE REDACTIE

SONGS OF PHILOSOPHY

WAAROVER MEN NIET SPREKEN KAN, MOET MEN ZINGEN

Krisis, 2010, Issue 3

www.krisis.eu

Op vrijdag 1 oktober vierde *Krisis* haar dertigjarige bestaan als kritisch en empirisch, eigenzinnig en actueel tijdschrift voor filosofie. Tijdens deze feestelijke bijeenkomst spraken filosofen en wetenschappers over muziek in de breedste zin van het woord, het thema was dan ook: ‘Songs of philosophy – waarover men niet spreken kan, moet men zingen’.

‘Te midden van het wijsgerige kabaal, de ruis in de academie en het getweet daarbuiten, blijft *Krisis* trouw aan haar eigen stemgeluid. ‘If you have to ask what jazz is, you’ll never know’, zei Louis Armstrong. Geldt dat niet ook voor de muziek van de filosofie? *Krisis* grijpt haar jubileum aan om deze vraag te doordenken, en stil te staan bij de betekenis die geluid kan hebben voor de denker, en omgekeerd, wat het denken waard is voor de klanken die het voortbrengt. Acht sprekers zetten de toon, en laten hun gedachten gaan over de techniek van het geluid, de melodie van het denken, het ritme van het verhaal, of gewoon hun favoriete plaat. Daarna mag er gedanst worden.’

Hierna volgen de bijdragen van de sprekers.

HENKJAN HONING

OOHOHHOO (WHAT A LITTLE MOONLIGHT CAN DO)

Henkjan Honing las vier passages voor uit zijn recente boek *Iedereen is muzikaal* (Honing, 2009).

De lezing openende met ‘Taal en muziek hebben veel met elkaar gemeen. Naast verschillende structurele aspecten, zoals het ordenen van losse elementen (woorden, noten) tot een groter geheel, delen ze een communicatieve functie en zijn het beide unieke, menselijke fenomenen. Vaak wordt gezegd: muziek is een taal. Of zelfs: muziek is een universele taal, een taal die alle taalbarrières overwint. Klopt dat? Of is dat schier overdreven?’

De lezing besloot met ‘Kortom: het verwoorden van muziek is geen noodzaak om toch inzicht in het luisteren te krijgen. Waar nog aan toegevoegd kan worden dat met name de aspecten die voor het appreciëren van een muzikale uitvoering essentieel zijn, in de praktijk moeilijk in woorden of symbolen te vangen zijn. Ze zijn in feite onverwoordbaar, waardoor de vergelijking tussen muziek en taal in wetenschapsfilosofisch en methodologisch opzicht onbruikbaar wordt. We doen er dus goed aan de geletterde overeenkomsten tussen muziek en taal te laten voor wat ze zijn. Lang leve “de ongeletterde luisteraar”!’

Honing, H. (2009). *Iedereen is muzikaal. Wat we weten over het luisteren naar muziek*. Amsterdam: Nieuw Amsterdam Uitgevers, 42-58.

 De Creative Commons Licentie is van toepassing op dit artikel (Naamsvermelding-Niet-commercieel 3.0). Zie <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/nl> voor meer informatie.